

Vanuit de ziel

Gedichtenbundel

Joke Mol

Eerdere uitgaven

Oorlogsdagboek van mijn vader

2013

Auteur: Joke Mol

Illustraties: Joke Mol

ISBN: 9789402128444

Eerste druk © Joke Mol

Uitgeverij bravenewbooks.nl

Voorwoord

In de jaren 70 ben ik begonnen met gedichten schrijven. Mooie en nare momenten schreef ik van mij af. Alle gedichten zijn dan ook heel intens en geschreven vanuit mijn ziel. Het is ook een goede therapie om gebeurtenissen te verwerken, of je het nu gewoon opschrijft of in dichtvorm, zoals ik heb gedaan. Ik wil dit graag met de lezers van mijn boek delen. Ik heb best lang getwijfeld om het in boekvorm uit te geven, omdat letterlijk en figuurlijk mijn ziel wordt bloot gelegd. De meeste gedichten heb ik geïllustreerd met mijn eigen tekeningen en schilderijen. Ik wens iedereen die besluit mijn boek te lezen heel veel liefde, leesplezier en wijsheid toe.

HET LEVEN

Wat is leven, geluk en verdriet?
Het is mij gegeven, maar blij ben ik niet.
Ik voel mij verdrietig, niemand die het ziet.
Het lijkt ook zo nietig, toch zing ik een lied.

Ik ben naar mezelf op zoek, maar ik weet niet waar.
Ik neem een goed boek, ik voel mij heel raar.
Laat ook een vloek, ik geef uit en ik spaar.
Ik ben nog op zoek, wat is het toch raar.

Je hebt geen tijd meer, het leven is kort.
Je voelt je gejaagd, Heer, steeds maar weer voort.
Elke dag weer. Pas op, want ik stort...
Steeds een nieuwe leer, wat is het toch rot.

Soms lijkt het zo zinloos, ik weet niet waarom.
Ik kan niet meer denken, en voel mij heel dom.
Alsmar die wenken, de proef op de som...
Geven en schenken, toe nou toch, kom.

Donkere wolken zijn vaker bij mij.
Zo af en toe de zon, dat maakt mij weer blij.
De kracht dat ik het kon, het gevoel van vrij.
De wereld is dom, het ligt niet aan mij.

Wat ben ik begonnen, waar doe ik het voor?
Mezelf overwonnen, ze zingen in koor.
Ik heb wat verzonnen, het lukt mij best hoor.
De grond is ontgonnen, we gaan vrolijk door.

Het leven kan best mooi zijn, hou dat nu maar aan.
Zo ook op het fijne, om toch te bestaan
en al dat kleine dat moet vooraan.
Ieder het zijne voor zijn bestaan.

De moed niet verliezen, dat vereist moed.
Laat het maar vriezen, het doet je best goed.
Niet zitten kniezen, kom op en je doet.
Pak niet je biezen, maar leef en doe goed.

Ondanks alles ben ik blij dat ik leef.
Verdriet is een ballast, geluk dat is geef.
Leef zoals je bent en zeg ja ik leef.
Blijf dan rotsvast, zo ga je zelden scheef.

Dus ga met volle moed en hoop.
De kracht om te leven is niet te koop.
Het is nemen en geven, ga niet op de loop.
Maar durf te leven, raak niet van de kook.
Durf zonder beven naar het goede streven.

EEN KIND

Een kind met verdriet, een kind met pijn.
Als ik dat zie, voel ik mij heel klein.
Je bent dan machteloos, kan zo weinig doen.
Dat maakt mij boos, ik geef je een zoen.
Ik neem je in mijn armen en bescherm je waar ik kan.
Ik zal je hart verwarmen, zodat je zegt: 'Hé mam,
veeg je tranen maar weg, samen kunnen wij het aan.
Als ik mijn hoofd op jou borst leg, dan fluister ik je naam.
Ik voel mij dan geborgen en voel mij heel fijn.
Maak je maar geen zorgen, ik wil dicht bij je zijn.
Samen sterk staan, een band die ons bind.
Wij voelen elkaar aan, mijn allerliefste kind.

